"Lietuvoje gyventi nenorėčiau"

SIGITA AKMENAITĖ

Tarnškartė

Plaukikė Veronika Tarečkaitė į tėvų gimtinę atvažiavo ne vieną. Kartu su ja atvyko abu tėvai ir net šeši broliai. Gimusi ir užaugusi Klyvlende (JAV), Veronika kalba lietuviškai. Nors visi draugai amerikiečiai ir su jais bendraujama angliškai, Veronika žino, kad jos šaknys Lietuvoje. Nuo pat vaikystės ji daug girdėdavo apie mažą, prie Baltijos prigludusią šalį. Iš tėvų pasakojimų žinojo jos papročius, tradicijas. 1991 metais pirmą kartą išvydo Lietuvą. Veronikai patinka čia, bet, kaip pati prisipažino, gyventi Lietuvoje nenorėtų. Įpratusi prie Amerikos gyvenimo būdo ir tempo. Jai atrodo, kad Lietuvoje žmonės niekur neskubatarsi stovėtų vietoje.

Veronika mokosi dvyliktame skyriuje. Šeštadieniais lanko lietuvišką mokyklą. Čia tris valandas mokomasi lietuviškai kalbėti, rašyti, dainuoti.

Jau treti metai, kai Veronika lanko plaukimo treniruotes. Baseine mirksta ir žiemą, ir vasarą. Beje, draugai amerikiečiai labai sunkiai taria jos pavardę, tiesą pasakius, taisyklingai dar niekas nėra ištaręs.

Iš baseino Veronika su šeima skuba į Saulėtekį. Laisvo laiko praktiškai nėra. Ji mėgsta skaniai pavalgyti ir ilgokai pamiegoti. Bet kai pasibaigs varžybos, plaukikė pirmiausia aplankys Trijų Kryžių kalną ir nuvažiuos į Klaipėdą prie Baltijos jūros.

Diena, 1995.8.5

08/11/1995 19:44 935 AMP PAGE 02